

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνῶνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπὸνεται σὲ 9-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄψω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνεινας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀ το μι κ ἂ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίηση πληρῶνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Κωμωδιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Φαίνεται ὁ Χρηστομάνος ὁ καθηγητῆς τῆς χημείας, ὅτι εἶναι κουργιόζος ἄνθρωπος, καὶ ἀντὶ νὰ κἀνὴ τὸ μάθημά του παίζει στοὺς φοιτηταῖς τὸ καραγκιόζ μπερντέ, διότι ἐνῶ ἔχει μάθημα ἀπὸ τῆς 8 ὡς τὰς 9, πηγαίνει στὰς 9 νιὰ στὸ χημεῖο, στὴν ὥρα δηλαδὴ τοῦ ἔχει μάθημα ὁ Στρούμπος, με τὸν ὅποιο τρώγονται σὰν τὰ σκυλιὰ καὶ κόντεψαν προχτὲς νὰ τσακωθοῦν μαλλιά με μαλλιά ἀν δὲν τοὺς χώριζε ὁ ὕψηγητῆς Ἀργυρόπουλος.

Τὰ χημικὰ πειράματα τόσο ὠραῖα τὰ κάνει, ὥστε ἐκτὸς τοῦ τὰ λέει ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴ μύτη του, γιὰ νὰ μὴ καταλαβαίνουν τίποτα οἱ φοιτηταῖ, ἔγινε προχτὲς καὶ ρεζίλης μπροστὰ στὸν καθηγητῆ τῆς χημείας τοῦ πνευματιστήμου τοῦ Βερολίνου Χόφμαν μὴ μπορέσας νὰ φτειάσῃ ἕνα πείραμα, ἐνεκα τῆς ὁμορφῆς περιποιήσεως τοῦ εἶχε ὁ παρασκευαστῆς του στὰ μπουκάλια, καὶ ὁ ὅποιος χτυπᾶ 170 τῆς τὸ μῆνα γιὰ ν' ἀεροκοπανίζῃ.

Εἶπα δὲ πῶς εἶναι καραγκιόζ μπερντες, γιὰ τὴ πρωταπριλιά ἀντὶς νὰ κἀνὴ μάθημα, καθόταν καὶ κοροῦιδεσε τοὺς φοιτητὰς με χίλιας δυὸ ἀνοησίαις καὶ πρωταπριλιάτικαῖς ψευτιάς, καὶ ἐπειδὴ δὲν πρόφτασε νὰ κἀνὴ τὸ μάθημά του ἀπὸ τῆς πολλαῖς πᾶρλαις, τοὺς εἶπε ὅτι ἤθελε τὸ κάνει ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι, καὶ τοὺς γέλασε καὶ πῆγαν καὶ τὴν περιμέναν σὰ γαϊδούρια, χωρὶς αὐτὸς νὰ φανῇ.

Τώρα ἐρωτῶ σας, κύρ Πρύτανι, εἶναι αὐτὴ κατὰστασις καὶ ἀξιοπρέπεια καθηγητοῦ; Τί σέβας θὰ τοῦχουν οἱ φοιτηταῖ; Ἄν θέλῃ ὁ κύρ Χρηστομάνος νὰ κἀνὴ καραγκιολίγια, ἄς πᾶρ στὴ πλατεῖα τῆς Ὀμόνοιας νὰ κἀνὴ τὸν χατζαϊβάτη νὰ κἀζέψῃ καὶ πεντάρης.

Αὐτὰ κύρ Πρύτανι Κυριακὲ, εἶναι μασκαρχαλίγια τοῦ προσβαλοῦν τὸ φιλοσοφικὸ καμίνι, τὸ ὅποιο κόντευετε νὰ τὸ κάνετε καμίνι ἀσβεσταδικο. Καθηγηταῖ ἄνθρωποι εἴταστε σεῖς, καὶ λίγη ντροπὴ ἀπάνω σας, τζάνουμ, δὲν ἔχετε;

Σὰν νὰ ἤθελε

ἡ θεῖα πρόνοια νὰ τιμωρήσῃ τὸν Σκουζέ, ἐρριξε φωτιά στὸ πεισοποιεῖο του καὶ τόκαψε προχτὲς. Ἴδου λοιπὸν τοῦ ὑπάρχει ἐκτὸς τῶν δικαστῶν καὶ ἀνώτατος τιμωρὸς κάθε ἀδικίας.

Καὶ ποῦ ἀκόμα; Πίσω ἔχει τὸ ἀπίδι τὴν οὐρά. Φωτιά τοῦ σέκαψε, Σκουζέ.

Καυγᾶς

μεγάλος ἀναψε μεταξύ τῶν ψωμάδων ὕστερα ἀπὸ ὅσα ἔγραψα. Ἄλλα μοῦπαν οἱ μεταπωληταῖ καὶ ἄλλα οἱ ἄρτοποιοί, ὥστε με μπερδέψαν τόσο πολὺ, ποῦ δὲν ξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ γράψω, ἕνα δὲ μόνον κατάλαβα, πῶς δὲν κατάλαβα τίποτα, καὶ βρίσκομαι σὲ θέσι ὥστε νὰ μὴ μπορῶ νὰ σᾶς δώσω καὶ σᾶς νὰ καταλάβετε, ἢ γιὰ νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, κἀνω πῶς δὲν κατάλαβα τίποτα, ἤγουν τῆς καὶ δηλαδὴ μὴ μιλοῦμε πιὸ πολὺ, μήπως τύχη καὶ ἀνεβάσουν τὸ ψωμί.

Σταθῆτε καὶ μεθαύριο τὰ λέμε πιὸ καλὰ, νὰ δοῦμε θὰ φέξῃ κάμμιὰ κουλούρα; Ἄς ἦναι καὶ χωρὶς αὐγὰ δὲν θὰ με βλάψῃ, ὅσο δὲ μεγαλείτερη θὰ ἦναι ἡ κουλούρα τόσο περισσότερο θὰ πῶ πῶς ἔχη δίκαιο κείνος ποῦ θὰ μοῦ τὴ στείλῃ.

Καὶ ἄλλο ἕνα ταμπάνι

στὸν Μικροκῆ. Βρὲ, ἀρνέισαι, ὅτι κατηγορήσες τὸν ἀδερφί σου ὡς μοιχὸ γιὰ νὰ πάρῃς τὸ σπίτι εἰς τὸ ὅποιο κατοικᾷ οἱ οἰκογένειά σου, ἢ ὅποια σέχη ἀποκηρυγμένον;

Βρὲ, ἀρνέισαι, ὅτι ἐτυκοφάντησες ἐντιμὸ γυναῖκα, ἀπὸ τὴν ὅποια εὐεγετήθησες;

Σὺ λοιπὸν ὁ ὅποιος διέπραξες τέτοιαις ἀχρεΐαις πράξεις, ἔρχεσαι καὶ τολμᾶς νὰ διδάξῃς τὸ Εὐαγγέλιο, ἀφοῦ εἶσαι κακοῦργος, καὶ ὡς τέτοιος πέρας καὶ ἀπὸ τὸ κακούργοδικε'ο;

Τολμᾶς νὰ ὁμιλᾶς περὶ ἠθικῆς, σὺ, ὁ ἀνηθικώτερος τῶν ἀνθρώπων;

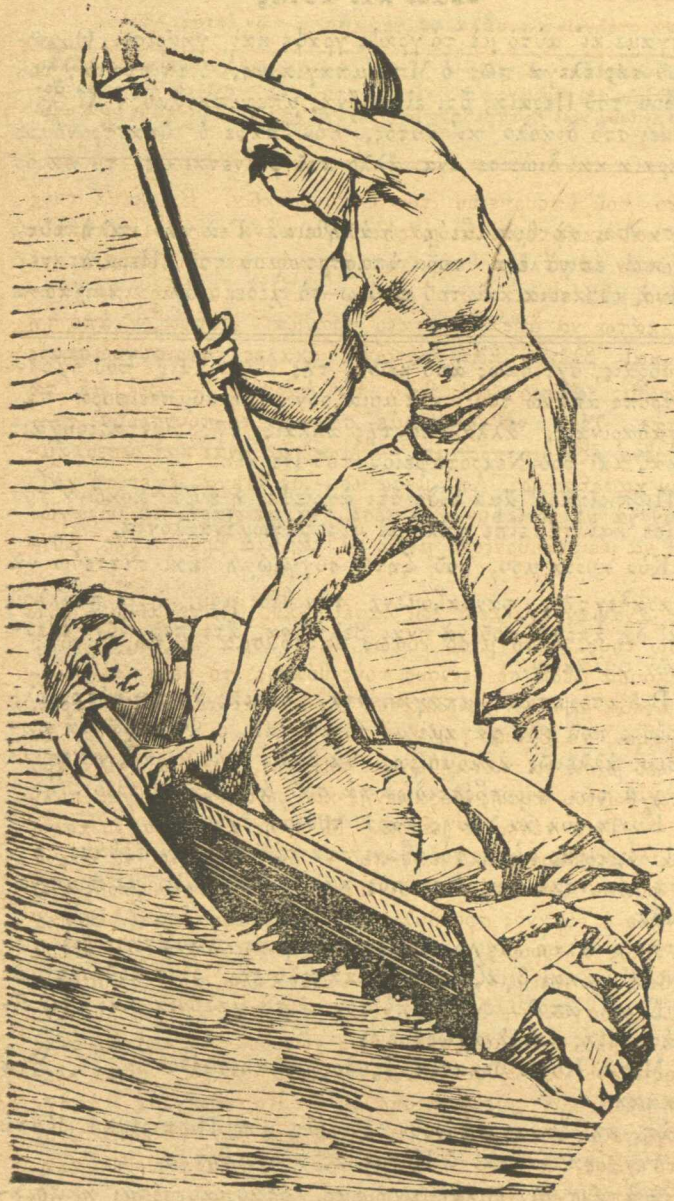
Ποῦ τὰ βρῆκες, βρὲ τὰ λεπτὰ καὶ μᾶς κατοικᾷς σὲ σπίτι

Άλλο παρά για όσους βουρδουλικίς έδωκε έν δικαίω στό Μπάριμπα Γιάννη τόν κανατά.

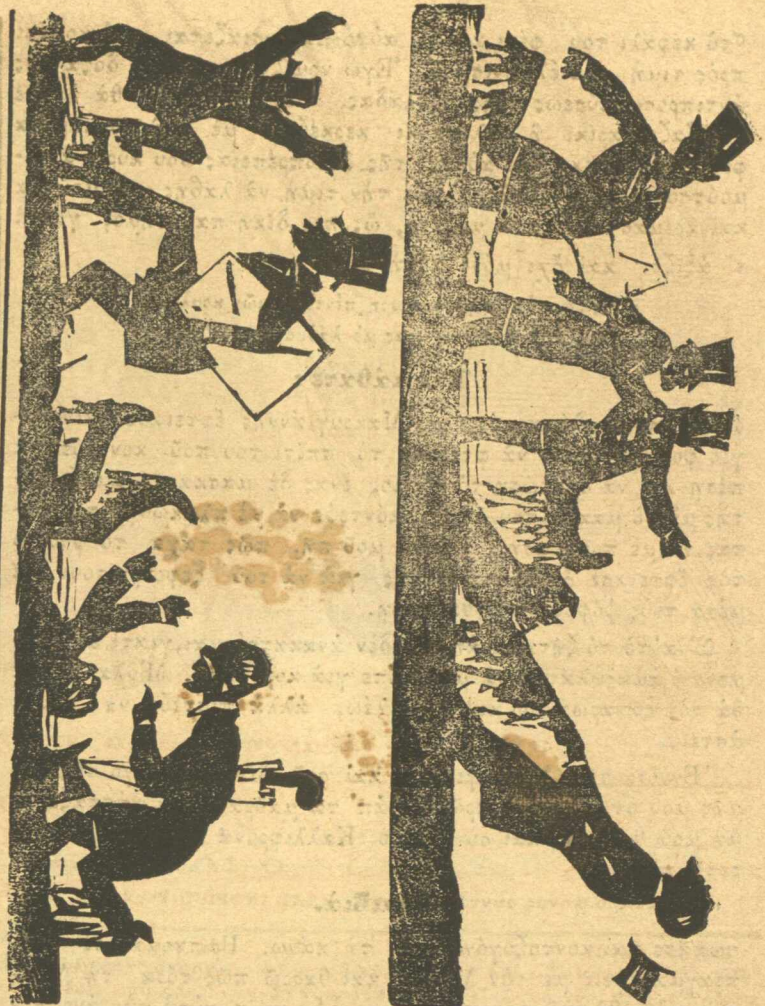
Εύγε, υπαστρονόμο του Περαία, και όπως έδιωξες τόν Μπάριμπα Γιάννη, ήθε νά διώξής και τή βλογιά, και τότε κοντά στόν άδριάντα του Γλάδστονα θά στήσωμε και τόν δικό σου, αλλά όχι από μάρμαρο, γιατί δέν σηκώνει ή έπαρχία, αλλά οικονομικά, από άχυρο παραγεμιστό, σάν τους έβραίους που καίνε τώρα τή λαμπρή κάπου κάπου κάτι φανατικοί.

Πρός τους έντιμους

άνταποκριταίς μου. Αίγιου. Χρήματα ελήφθησαν, Αιώνος έπληρώθηκε και απόδειξις έπαρήκε. Χαλκίδος. Τόν παρσά σου τόν έσύλληψα. Θηδών. Παράδες σου έλαβα και σύχασε. Πύλου. Έλήθηεν ο παρσά σου, είσαι όμως λίγο παλαβός, γιατί πότε μου λές νά μη σου στέλνω φύλλα, και πότε μου παραπονιέσαι γιατί δέν σου στέλνω. Αλεξίνδρας. Σου γράφω με ταχυδρομικό δελτάριο, τόν παρσά ταχτικά όμως. Βάρνας και Όδυσσος. Έγώ τά φύλλα σάς τά στέλνω ταχτικά, αν δέν τά λαβένετε σείς, τί φτωχίω γώ; Πνίξετέ με λοιπίν νά ξεμπερδέω. Χίου. Δέν μάς λές άδερφέ πώς είμαστε χιώταις; στείλε μπάρε μου ένα δυό κουπες γλυκό, α' όχι μη στείλης, γιατί θά με ξεθεώσουν στό τελωνείο και θά μου κιστίση ο κυκος αιδόνι; αλλά στείλε μ' όλα ταύτα και μπιρρεί νά κάνωμε κανένα λαθρεμπόριο, στείλε όμως και παράδες μαζί. Τρικαλων. Δέν ιδάμε ακόμα τί παρσά σου τί είδους είναι, μήν είναι σάν τους τενεκεδένιους της Σύρας; Άδριανούπολις.

Ο Τρικούπης ταξιδεύει με τή πατρίδα πρώτα.

Αι κλειραι Άθήναι, ύστερα από τή χθεσινή βροχή.

Ωραία δουλειά, έγώ νά σου γυρεύω λεπτά, και σύ νά μου λές πώς νά μου τά στείλης; Τί διάβολο, θέλεις νά σηκωθώ νάρθω αύτου μαθές; Μου φαίνεται πώς με κοροιδεύεις.

Βασιλεύ!

Λαβαίνω τήνύ ψηλή τιμή νά Σας φανερώσω ένα άσχημο πράγμα τό όποιο ή Μεγαλειότης Σας βέβαια δέν θά ξέρη, ότι δηλαδή, όσοι άνθρωποι βγαίνουν από τό παλάτι, οι χωροφυλακαις τους ψάχνουν, τό όποιο είναι μια μεγάλη προσβολή του Λαού Σου από μέρος του παλατιού, διότι μ' αυτό τό τρόπο θά πη, ότι οι αυλικόι Σου μάς θεωρούν όλους για κλέφτες, αύτή δε ή προσβολή πρέπει νά πάψη, διότι δέν φέρνει καθόλου τιμή στην αύλή, και γίνεται βέβαια έν άγνοια της Μεγαλειότητός Σου.

Έχω κι' άλλα.

Ένοικιάζονται

δωμάτια έντός μέσα εις τό τμήμα της Άστυνομίας της Πλάκας με μόνη τή διαφορά, ότι ο νοικιάτορας πρέπει νάχη και γυναίκα μαζί του. Αι μωρέ που κατάντησε ή Άστυνομία σε μερικά πράγματα.

Όταν έγγραφα

προχτές ότι ένας αξιωματικός ήτανε μεθυσμένος στό Ψυρρή, δέν έννοούσα νά προσβάλω όλους τους αξιωματικούς αλλά τό πήρα σάν τή παροιμία που λέμε—όταν ένας ποντικός φάη τό ψωμί, πώς τ'όφαγαν τά ποντίκια. Ταύτα προς άποφυγή κάθε παραζήγησις, γιατί όλα κι' όλα αλλά με στρατιωτικούς δέν τά βάζω, ήτες μεθυσμένοι ήτες άμέθυστοι είναι.

Ο Βασιλεύς

προχτές περνώντας από τό καφενείο του ρώην Ταρούση, είδα δυό παιδια λούστρους και μάλοναν, και έττωντας νά μη ύπαρχε κλήτορας και κανέννας, παρενέβηκε καιχώρισε τά παιδια! Αυτό θά πη, πώς ο βασιλέας, ότι άρχισά τό χαμάλη Λαό του και γι' αυτό άς λάβη πάλι ένα έψιμο. Μ' αύταις πής μεγαλοδωρίαί μου καταξοδεύτηκα.